

817

Διαθήκη

φ. 434^Γ

/ 'Εβγαλμένη ἀπὸ τὴν συβία τοῦ Νταρόδου
/ καὶ οἱ πόντοι τοῦ Ταξιάρχου καὶ τῆς Μαρίνας Φ 470

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου
21/ ἐπειδὴ καὶ / οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέ-
ραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον / διὰ τοῦτον καὶ ὁ μισερ Σταμάτης
Νταρόδος εὐρισκόμενος εἰς κλίνη κατὰκοιτος ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματι / ὑγιῆς δὲν
τῷ νοεῖν καὶ φρονήματι σῶον γὰρ ἔχων τὸ νοῦ ἀκεραία τῇ γλῶττα καθαρά τὰς
ἀκοὰς καὶ / τὰς ἐτέρας τοῦ αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον
θάνατον μὴν τὸν καταλά / βη ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα
τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα / διὰ τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθήσεται καὶ ἐν
μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν / ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένη
συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι / [κατ'] αὐτοῦ τί ἂ / γαθὸν ἢ πο / [νηρ]ὸν / ἔπειτα ζητεῖν
καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν, εἶτα λέ / γειν ἂν τοῦ τύχην θάνατος νὰ τὸν ἐνταφιά-
σῃν εἰς τὴν ἐνορίαν τος εἰς τὸν Τίμιον Σταυρόν. "Οθεν / λέγειν ὁ ρηθεὶς μισερ Στα-
μάτης πῶς εἰς τὸ πουργὶ ὅπου ἔδωσεν ἡ ποτὲ κερά Μαροῦ Βάβουλα τῆς θυγατέρας
/ τῆς τῆς κερά Καλῆς τῆς συνβίας τοῦ ρηθέντος μισερ Σταμάτην τῆς ἐπούλησεν
σπίτια πράματα ροῦχα / μάλαμα ἀσήμιν καὶ εἰς τοῦτον ὅσαν καὶ ἂν τῆς ἐπούλησεν
καθὼς νουμενάρου οἱ γραφεὲς τῶν μπουλησιῶ ὁ / ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὰς πράξεις
τοῦ ἀφέντη Νικολάκη 'Αναπλιώτη τοῦ νοτάριου καὶ οἱ μαρτυρίες ὅπου τὰ ἐπο-
κόβγα / σιν ἔτζι θένλει καὶ λέγειν ὁ αὐτὸς μισερ Σταμάτης νὰ δοῦσιν τὴν σοῦμμα
τῶν πραγμάτων σὲ ὅ,τιν τῆς ἐκατέλυσεν νὰ πουληθοῦν τὰ σπίτιαν του ἀνώγια κατώ-
για καὶ σκάνιόν του καὶ ὅ,τι ἄλλα εἶναι νὰ ριφά / ρεταὶ σὲ κεῖνα ὅλα ποὺ τῆς ἐκα-
τέλυσεν καὶ ἃ δὲν ἔθελεν φτάσῃν νὰ ριφαριστῇν νὰ πουλιοῦνται καὶ / οἱ δύο μαγαν-
τζάδες ποὺ ἔχειν εἰς τὸν αἰγιαλὸν νὰ ριφάρεται. 'Ακόμη νὰ πουλιέται καὶ τὸ ἀμπέλι
ποὺ / ἔχειν στὴν 'Ατταλειώτισσαν καὶ τὸ χωράφιν τοῦ βουνοῦ νὰ ριφάρεται τέλεια καὶ
νὰ δοθοῦν καὶ δύο πρόθεσες / ἡ μία στὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ ἡ ἄλλη στὴν κυρία
τὴν 'Ελεούσαν καὶ ἀκόμην καὶ οἱ ὁξοδες τοῦ ἐνταφιασ / μοῦ του νὰ βγαίνου ἀπὸ τὰ
αὐτὰν πράματα μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην λέγειν ὅτιν ἡ συνβίαν του / ἡ κερά Καλὴ
νὰ εἶναι νοικοκυρά εἰς τὰ ἄνωθέν μου νὰ κάθονται μαζὶν μὲ τὸν μπατέραν του τὸ
μαστρὸ Μι / χάλη καὶ μὲ τὴ κοπελλούδαν τος τὴν Σοφία ἕως φόρου ζωῆς τος καὶ νὰ
πορεύγουνται μαζὶν ὡσὰν κύρης / καὶ παιδὶν. 'Ακόμα λέγειν πῶς τὰ χαλάσματα

ὅπου ἔχειν στὸν Καλόξυλον νὰ πουλιοῦνται νὰ παίρ / νη ἢ συνβίαν του τὰ ἄσπρα
νὰ τὰ κάνη ὡς θέλει. Ἀκόμα λέγειν πῶς ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔβαλεν εἰς / τὸν κόσμον
τῇ Μαρίνα θέλει διὰ νὰ μὴν ἔχην κάργος ἢ ψυχὴν του καὶ ἀφήνει τῆς τὸ σπίτιν
τῶν / Ἐγγαριῶν μὲ τὸ κομμάτιν τὸ περδιγάρδιν καθὼς τᾶχειν ἀγορά του καὶ καθὼς
εὐρίσκουται ξεχὸς τὴν / κασέλα τὴν τρανὴν ποὺ εἶναι ἐκεῖ καὶ τὸ τραπέζιν ποὺ
εἶναι τῆς συνβίας του, εἰ δὲ ὅ,τι ἄλλα εἶναι μέσαν / νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς Μαρίνας
διὰ τῇ ψυχὴν του. Ἀκόμα λέγειν καὶ τοῦτον πῶς τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν / εἰς τὲς
Ἐγγαρές λεγόμενον τοῦ Μπακάλου ποὺ ἦτανε τρεῖς πάρτες καὶ ἐγόρασεν αὐτὸς
τὶς δύο καὶ τὴν / ἄλλη πάρτην τὴν ἐγόρασεν μὲ τῇ γυναίκαν του καὶ ἤκαμέν τα
καὶ τὰ τρία ἓνα καὶ ἀφήνει το ἀπὸ τὴν / σήμερον τοῦ Μέγα Ταξιάρχου στὸν κύρη
Ἀσώματο μὲ τοῦτον ἂν τοῦ δώσῃν τὴν υἱείαν του νὰ σηκωθῇν εἰ / δὲ καὶ ἀποθάνῃ
νᾶναι πάλι τὸ ἐμισὸν ἐδικόν του καὶ τὸ ἄλλο ἐμισὸν τῆς γυναίκας του νὰ τὸ πουλῇ / νὰ
λαβαίνῃ τὰ ἄσπρα νὰ τὰ δώνῃ ἀπάνων εἰς τὸ χρέος του. Ἀκόμα λέγειν καὶ παρα-
καλεῖ καὶ ἀφήνει τὸ / μισὲρ Γεωργάκη Τάγαρην καὶ μισὲρ Νικολὸν Σιγάλα [[δ]]
διὰ ἐπιτρόπους του στὰ ὅσαν παραγγεῖλει νὰ παρα / σταθοῦν νὰ νετάρουν καὶ νὰ
κυβερνήσουσιν ὅλα τὰ ὅσαν ἐπαράγγειλε καὶ κύριος ὁ Θεὸς θέλει τὸς τὰ ἄντα / πο-
δώσειν εἰς τὴν βασιλείαν του. Ἔτιν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάρου εἰ ἔχην παραγγ-
γεῖλη τι ἕτερον καὶ / εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ ἢ παρὼν του διαθήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ
βεβαία καὶ ἀχάλαστην βάνοντας καὶ ἀξιο / πίστους μαρτύρους ἀπογράφοντας καὶ
ἰδιοχείρως του εἰς πλέα βεβαίωσιν καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας

/ —

/ — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μάρτυρας —

/ — Σταμάτης Ταρόδος βεβαιῶ ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

818

Ἀγοραπωλησία

φ. 434^v

/ Φ 470

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δεκεβρίου 27/
εἰς τὸ σπίτιν κα[μοῦ τοῦ] / ὑπογράφοντας νοτάρου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν μέ-